

manj ni »načelo doktrinarstva«, če si kdo umišlja, da se mora vsak pokoriti enemu edinemu recenzentu.

Vkljub Ilesičevemu ugovoru se usojam še danes trditi, da so stavki, ki sem jih navedel iz čitanke v svoji oceni, bolj nemški nego slovenski in da se naj glase povedani v slovenščini, tako, kakor sem omenil v »U. T.« na str. 84, in 94. G. nasprotnik mi sicer očita, da poznam samo en slovenski kot. Če hoče, naj mi verjame, da sem prehodil že več slovenskih kotov in poslušal ljudi tudi tam, kjer govore priznано najlepši jezik. Ta nepokvarjena slovenska govorica mi še vedno zveni v duši, zato me ne more prepričati vse dokazovanje, da je »Kako se pride v nebesa« bolj naše nego »Kako pridemo v nebesa« — ali »... ampak vsak kos, ki ne pade sam na tla, se z roko vzame z drevesa« bolj slovenski nego »... ampak vsak kos, ki ne pade sam na tla, vzamejo z roko z drevesa«.

Grajal sem v svoji oceni, da ni v knjigi konsekvence in da ne vlada čitanke niti Levec niti Sket-Janežič niti Pleteršnik. In v resnici je takol To dokazuje sam g. dr. L., ko zagovarja razne oblike ene in iste besede, ki so raztresene po knjigi, zdaj s Pleteršnikom, zdaj z Levcem, zdaj z Vukom itd. S tem je rečeno, da ni v knjigi enotnosti, kar sem trdil tudi jaz! Če bere učenec zdaj spomladi, malo potem pomladi, zdaj vrhu, potem vrhu, zdaj leči, potem se uleči — bi vendarle tudi rad vedel ali vsaj moral vedeti, zakaj ta izpreminjava. A njemu — če piše zdaj tako, zdaj drugače — prečrta učitelj besedo kar z rdečo tinto! In ni ga učitelja z dr. Ilesičem vred, ki bi hitel ob takih primerih razlagati učencem: Tako stoji v Levcu, tako v Sketu, tako v Vuku — a tako piši til Zato enotnost vsaj v ljudskošolsko čitanko!

Ilesič je nasprotnik zahtevi, da bi se v jeziku moralo vse pokoriti enemu edinemu pravilu, precej nato pa zahteva v »načelu lokalnega obzorja in nepoznanja slovenskih narečij«, da mora naš jezik »polagoma dobiti vobče enotno naglaševanje«. Tu torej eno edino pravilo tam, kakor se komu zdi. Tako je vendarle doktrinarstvo vtaknilo svetovno obzorje in poznanje slovenskih narečij v svoj globoki žep!

Ne morem razumeti zakaj, bi izražali slovenske stavke povratno, ako jih povemo lahko nepovratno. Nihče ne more in ne sme trditi, da je bolj slovensko »samostalnik se sklanja«, nego »samostalnik sklanjamo«. Tako bi človek tudi mislil — če bi seveda smell — da je v »Dragem zeljcu« vprašala slovenska Marijanica: »Kako imenujete to zeljce?« ali: »Kako je ime temu zeljcu?« — in šele potem, ko je prečitala to novo čitanko in se uverila o nezmotljivosti »Popotnikovega« zagovornika povratnega izražanja, lepo in nemško-slovensko: »Kako se imenuje?...«

Prav na mestu se mi zdi, da poudarim baš ob tej priliki zahtevo Ilesičevo: Jasnost in pozornost v šolske knjige! Izhajati je treba s stališča gojenčevega — da govorim z dr. L. — z njegovega obzorja, zato mu povej ali napiši stavek tako, da ga bo lahko razumel, a da ne bo šele ugibal, kaj pomeni. Tako se je zgodilo baš ob zgoraj imenovanem primeru na neki šoli, kamor je prišel učiti in hodil nadzorovat neslovenske slovenščine zmožen učitelj, oziroma nadzornik, da se je namuznil učenec učencu, češ: Saj se samostalnik sam ne sklanja, ampak mi ga sklanjamo! Gosp. nasprotnik morda poreče, da je ta dokaz neumevanja povratnega izražanja otročji (morda otroški!), vendar nam kaže, kako se mu upira preprostega šolarja jezikovni čut, ki raste sam ob sebi v strogega kritika, in — če hočete — samoukega jezikoslovca, ki ga še ni pokvaril vpliv nemške vzgoje! O mnogih slovenskih izšolanih jezikoslovcih pa smetudi Liga +1 trditi, da so uživali v srednjih in visokih šolah nemško vzgojo in zato morda še dandanes, ko jim je do absolutizma, nehoti in nevede mislijo nemške stavke in govore slovenske besede!

Vkljub vsemu odkimavanju je segel nemški vpliv do našega mozga in nekaterih se oprijemlje še današnji dan kot klop! Oprostite, da ne navajam imen! Toda daleč bi ne bilo treba

hoditi od ljudskošolskih knjig, in naposled bo treba vendarle Ligašem toliko poguma, da izrujejo z božjo pomočjo in z dobro voljo tistih ljudi, ki niso zaverovani vase, vso nemško primes iz slovenske knjige!

Oprostite mi odkrito besedo!

Nikakor ni v korist šolsko-kulturnemu stremljenju, da tlači dobro narodno srce moreči duh nemškega birokratizma, da zahteva kruh, da se morajo slovenski sinovi v dobi učenja in v dobi izvrševanja svojega poklica vedno in povsod klanjati zahtevam nemške vlade in nemškega pri tiska. Od tretjega razreda ljudske šole do črnega groba se mora cesarski kraljevi človek moškega in tudi — žal — ženskega spola preprivati med nemškimi knjigami in akti. Kamor seže, kamor pogleda — vse nemško. Dobri slovenski možje so v aktivnosti tudi med seboj trdi Nemci. Med seboj v gostilnici so Slovenci, a še tu Kranjci, Štajerci itd. V šolah so nemški profesorji, nemški ravnatelji in seveda tudi nemški nadzorniki. Ni vraga, da bi se jih ne prijel! Berite v tej čitanki n. pr. spis »Na Sadnem trgu v Bolcanu« ali lanskega »Popotnika« najdaljši spis! Cela ne s' oublie pas!

Zdi se mi, da mi potrjate, gospod kritik!

Zato pa odločno odklanjam očitek, da sem iz krogov, ki so daleč od šolsko-kulturnega stremljenja! Predrzo in razžaljivo je misliti, da ne umem tega stremljenja, ker pišem v šolsko-politiški list!

Vkljub temu očitku si upam trditi, da ne bo bolje, dokler ne dobimo slovenskih srednjih in visokih šol!

»Načelo pedagoške nerazsodnosti« je nasprotnikova zahteva, da piše besede, ki ustvarjajo en pojem, vsaksebi. Učenec bo dejal: Če pišem »kolodvor« skupaj, zakaj bi ne pisal skupaj »širiindvajset«, ko je prvo in drugo en pojem? — Morda se smem tudi ogrevati za »zakaj«, namesto za »kajti«, ker se mi zdi prvi sorodnejši srbohrvaščini mimo drugega in ker ga v resnici ni v narodnem govoru. Tako sem tudi za »nihče«, a ne za »nikdo« (str. 95.), za »ležo«, a ne za »lego«, za »Ogrsko«, a ne za »Ogersko« itd. In naposled bi tudi rad umrl, ker sem vendarle človek. Komur se zdi, naj pogine! Zato, ker je poginilo mnogo križarjev v Mali Aziji, Slovencem še ni treba, čeprav so bili večkrat — slovenische Hundel!

Jako komodno vojevanje je tisto s stališča zavijanja. Semkaj sodi (ne: spada!) 6. odstavek na str. 121. v »Popotniku«.

Kričeče napake glede besednega reda, pravo zmešnjavo glede rabe naslonic in napačno rabo osebnih zaimkov sem s številom strani čisto natančno označil v »U. T.« na str. 85. G. kritik teh napak ni hotel najti, zato jih tudi ne zagovarja.

Konstatujem tudi, da se ni dotaknil g. doktor niti z besedico mojih očitaj, ki sem jih navedel celo vrsto na str. 95. Spričo svoje zgovornosti in velike zaloge raznih paragrafov bi bil to gotovo storil, da se ne ujema z njimi. Morda se pa končno izčrpa tudi — sofizem.

H koncu izjavljam, da ostajam pri zaključku (zadnji štirje odstavki na str. 95.) svoje ocene. In s tem je ta pravda z g. dr. Ilesičem z moje strani končana. Liga + 1.

Vestnik.

Rezervni fond. Dragotin Česnik, nadučitelj in župan v Knežaku, 5 K.

Učiteljske vesti. Učiteljski kandidat Ivan Jonke je imenovan za pomožnega učitelja v Lienfeldu. Gdč. Margareta Čacak je postala začasna učiteljica v Šmarjah (ljubljanska okolica). Učitelj Fr. Kette v Ribnici je dodeljen do konca leta v Banjaloki.

Krajcarska podružnica učiteljskega konvikta. Minulo je že par let, kar je odbor »Društva za zgradbo učiteljskega konvikta« razposlal precejšnje število knjižic s krajcarskimi in petkrajcarskimi znamkami raznim tovarišem in tovarišicam. Prva leta so te znamke v prid konviktu prav pridno razprodajali; posebno nekatere naše vrle tovarišice so kar tekmovali med sabo, katera bo več knjižic razpečala. Zadnji dve

leti je pa veselje za razpečavanje teh znamk začelo precej pojemat, kar je obžalovanja vredno. Učiteljstvo ne sme odnehati od začetnega plemenitega dela v korist učiteljskim sirotam, ampak mora vztrajati pri tem človekoljubnem podjetju toliko časa, da pridemo do zaželjenega smotra. In kaj mislite, ali ni mogoče, da že sami vidimo sad svojega dela in truda, in sicer učiteljski konvikt ne samo na papirju, ampak že pod streho? Prav lahko je to mogoče že v par letih, če se vse slovensko učiteljstvo loti nabiranja denarja bodisi na kakršenkoli način. Posebno v zgoraj omenjenih knjižicah je nakopičen precej velik kapital. Zato le zopet na delo z razpečavanjem teh knjižic! Nabrani denar naj se takoj dopošlje društvenemu blagajniku, g. J. Dimniku; vrnejo naj se pa tudi prazne knjižice, oziroma naznani naj se odboru številka razprodane knjižice, da jo društveni tajnik, gosp. J. Režek, črta iz zapisnika. Odbor je v svrhu natančnega pregleda in kontrole sklenil v svoji zadnji seji, da čez pol leta pobere vse knjižice, če so tudi le deloma razpečane, da se napravi natančen pregled v knjigah. Ko bodo vse knjižice pregledane, se bodo potem iznova razposlale križem domovine slovenske. To naj blagovolijo vzeti na znanje vsi tisti in vse tiste, ki še niso razpečali knjižic, oziroma še niso doposlali denarja za razpečane znamke. Potruditi se moramo z združenimi močmi, da bomo ob desetletnici »Društva za zgradbo učiteljskega konvikta« položili kar največji dar na žrtvenik stanovske samopomoči.

—mn—

Tudi — pridobitev. Gdč. Amalija Oblakova je bila definitivna učiteljica v Kamnjah na Goriškem. Dekret definitivnosti si je bila pridobila od c. kr. deželnega šolskega sveta goriškega dne 30. oktobra 1901. Pričetkom t. šol. leta je bila imenovana za definitivno učiteljico na Trebelnem na Dolenjskem. C. kr. davkarija v Mokronogu ji je utrgovala od oktobra m. l. do vstetega aprila t. l. 12 %, t. j. 10 K mesečno, dasi je gdč. s staro plačilno polo doprinesla dokaz, da je že davno plačala dotično takso za definitivnost. Toda c. kr. davkarija ni hotela o tem ničesar slišati in je dajala učiteljici malo upanja, da bi eventualna njena pritožba kaj pomagala. A gdč. se je vendar pritožila, in deželni šolski svet je ugodil njeni pritožbi, razsodivši stvar tako-le:

K. k. Landesschulrat für Krain.

Z. 1254.

Laibach am 29. März 1904.

An das

k. k. Steueramt

in Naßenfuß.

Im Hinblick auf die Bestimmungen des Gesetzes vom 18. November 1880, R.-G.-Bl. Nr. 13 wird das k. k. Steueramt mit Bezug auf den Erlaß vom 1. Oktober 1903 Z. 4290 angewiesen, der defin. Lehrerin in Trebelno, Amalia Oblak, den für die Zeit vom 1. Oktober 1903 bis 30. September 1904 nach § 81 des Gesetzes vom 29. April 1873 L. G. B. Nr. 22 zu entrichtenden 10% Beitrages für den krainischen Volksschulrerspersionsfond nur von dem Betrage von 200 K, um welchen die Dienstbezüge der Genannten den von ihr vor ihrem Uebertritte in den hierländischen Volksschuldienst als definitive Lehrerin in Kamnje (gefürstete Grafschaft Görz und Gradiska) zuletzt bezogenen Jahresgehalt per 800 K übersteigen, in Abzug zu bringen, da Amalia Oblak nachgewiesenermaßen von dem letzteren Betrage den vorgeschriebenen Beitrag für den Görzer Lehrerspensionsfond bereits geleistet hat und im Gebiete des k. k. Landesschulrates für Görz und Gradiska den aus Krain in den dortländischen Volksschuldienst übertretenden Lehrpersonen die gleiche Begünstigung gewährt wird.

Für den k. k. Landespräsidenten

Schaffgotsch m. p.

Gdč. Amalija Oblakova dobi zatorej 46 K 58 v. na roko, a vsak mesec tudi primerno višjo plačo, nego jo je imela doslej. Torej — tudi pridobitev, ki bo dobro služila tovarišem in tovarišicam, ki bi se eventualno preselili z Goriškega na Kranjsko.

Članom c. kr. deželnega šolskega sveta za Primorsko je imenovan za ostalo funkcijsko dobo g. Viktor Bežek, ravnatelj učiteljskega v Kopru.

Bela žena. Mestni učitelj v Gradcu in slovenski pisatelj Jožef Lavrič je dne 23. pret. mes. nagloma umrl v Spljetu. Pred kratkim mu je umrla soproga. Da se Lavrič okrepeča, je šel na dopust proti jugu. Toda že v Ljubljani je začel bljuvati kri, zato se je odpeljal v Gorico, odondot pa zaradi slabega vremena v Spljet, kjer ga je dohitela nagla smrt.

Nadučiteljem v Kozani je imenovan gospod Rajmund Gradnik, dosedanji tamkajšnji učitelj.

Beda učiteljstva na Kranjskem. Pod tem naslovom je prinesel »Uč. Tovarš« št. 12. pravo sliko. Gotovo trpi polovica učiteljstva bedo, eden več, drugi manj. Za šolo se lasata cerkev in država, a za učiteljstvo ne mara nihče. Naš patron Šušteršič ima že mnogo solz učiteljskih družin na vesti. Naj mu teže dušo na vekov veke. Ako je stranka, ki zadržuje učiteljem zaslužen plačo, katoliška, je to že mogoče. Krščanska in pravična pa ni. — Vsak dan poučujem 130 otrok, pa Bog mi je priča, da grem dostikrat lačen spat, Kako pa naj izhajam? Sestero otrok, pa 600 gld. na leto! Draginja kar raste. Kaj se pa pozna en desetak? Zato pa, gg. kolegi, ako imamo vsaj toliko organizacije in vsaj toliko stanovske zavednosti in edinosti kakor delavke v tobačni tvornici, organizujmo se za zadnje in radikalno sredstvo — štrajkl! Ko se bodo lastavice zbirale k odhodu, naj zadoni glas po vsi Kranjski: Dovolj je stradanja! Dokler nas ne plačate, da moremo živeti, ustavimo delo!

Liga + 4.

Učiteljske premembe na Štajerskem. Učitelj na deželni meščanski v Celju, Martin Novak, je šel v pokoj. Z njim zgine edini in zadnji Slovenec s tega zavoda. V naprej ne bo na vseh meščanskih šolah na Spodnjem Štajerskem niti enega slovenskega učitelja. — Petrazredna ljudska šola v Soštanju se razširi v šestrazredno, dvorazrednica pri Sv. Jerneju pri Polčanah pa v trirazrednico. Za nadučitelja v Sopote (kjer je bilo pred 20. leti še vse slovensko v šoli in cerkvi) pride neki nižjeavstrijski Nемеc Mansuet Nietsch. Stalni so postali: v Lehnu pri Ribnici Mihael Slemenšek od Nove cerkve, v Tepini ondotni začasni učitelj Jos. Gosak, v Brezicah učiteljica Olga Mazi iz Artič, v Šmartnem pri Gornjem gradu ondotna začasna učiteljica Kristina Volc, v Zrečah pa Amalija Tribnik. V stalni pokoj je šel nadučitelj v Šmartnem na Paki, Luka Kožuh.

Šolstvo na Koroškem. Deželni šolski svet je poveril v svoji seji dne 8. pret. m. poučevanje veronauka na ljudski šoli na Vratih pri Podklostru zaradi bolehnosti tamošnjega župnika posvetnim učiteljem. — V isti seji je deželni šolski svet tudi izvolil poseben odsek, ki se ima posvetovati, kako izdelati nov šolski načrt.

Kolekta poštinih znamk za učiteljski konvikt lepo napreduje. Vse znamke blagajnik takoj naloži v pošto hranilnico. Če bo učiteljstvo storilo svojo dolžnost, bomo imeli na koncu leta lep gmoten uspeh; naši prijatelji prilepajo navadno večje znamke, in sicer po 20, 25, 40 in 60 h; iz Idrije smo prejeli celo znamko za 4 K, in to nekaj izda. Kolekta naj torej kroži posebno med učiteljskimi prijatelji, vsak posameznik naj pa nabiralno polo p a z n o zasleduje, da kje predolgo časa ne obtiči. V kratkem bomo razposlali kolekte za vsak političen okraj posebej; koncem leta bomo pa primerjali, v katerem okraju bodo največ nabrali. Če se bodo štajerski in primorski tovariši v delu za konvikt združili s kranjskim učiteljstvom, bomo tudi v te deleže uvedli kolekto poštinih znamk. Kaj več se bomo o tem pomenili z izvenkranjskimi tovariši o Binkošti v notranjski metropoli, v Postojini.

—mn—

Hranilnica in posojilnica učiteljskega konvikta. Začasni odbor je imel dne 20. aprila drugo sejo, ki so se je udeležili tudi mnogi ljubljanski učitelji in učiteljice. Oglašenihi je že več deležev. Denar za deleže naj se takoj (n. pr. po 5 K na mesec) pošilja g. učitelju A. Kecelju v Ljubljano. Pravila priobčimo v eni prihodnjih števil. Tretja odborova seja bo v štirinajstih dneh.

Jubilejska samopomoč slovenskega učiteljstva ima nad 3000 K rezervnega zaklada. Tudi lep napredek!

Poroka. Poročil se je gospod Josip Urbančič, nadučitelj v Ozeljanu, z gospico Marijo Pavlinovo iz Bovca. Čestitamo!

Čebelarstvo društvo za Istro. Pripravljalni odbor nam naznanja, da bo ob 5. uri popoldne dne 5. maja v Kastvu ustanovni shod čebelarskega društva za Istro.

Slavna šolska vodstva in krajne šolske svete, ki še doslej niso poravnali računa za Brunetovo knjigo »Telovadba«, prosimo, naj to čim prej store in pošljejo malenkostni znesek g. pisatelju-založniku.

Zdravilne ustanove in zdravilni prispevki prvega splošnega uradniškega društva avstro-ogrske monarhije. Kakor vsako leto je tudi letos uradniško društvo podeljevalo zdravilne ustanove za ubožne in bolehe svoje člane. Došlo je 285 prošelj in o teh je odločeval upravni svet v svoji seji dne 12. aprila t. l. in podelil 167 prosilcem zdravilne ustanove v skupnem znesku K 18.600— in vrhutega 11 prosilcem oskrbel prosto zdravljenje v raznih zdraviliščih. Za nas učitelje so zlasti sledeči podatki zanimivi: Med 285 prosilci je bilo 111 učiteljev, od katerih se je 67 ugodilo in vrhutega 5 podelilo brezplačno zdravljenje, tako da se je tudi pri podelitvi zdravilnih ustanov na učiteljstvo najbolj oziralo. — Obenem opozarjamo svoje čitatelje na ravnokar izdani zaznamek brezplačnih mest in znižanih cen v letoviščih, zdraviliščih in kopališčih za člane prvega splošnega uradniškega društva. Lična knjižica navaja čez 200 zdravilišč in kopeli, v katerih so članom brezplačna mesta in znatne ugodnosti na razpolago. Zaznamki se dobivajo proti sami povrnitvi poštne (5 h) pri osrednjem vodstvu prvega splošnega uradniškega društva na Dunaju I, Wipplingerstrasse 25.

Koliko jezikov govore na svetu? Kolikor je dosedaj znano, govore na vsi zemlji kakih 2750 raznih jezikov in narečij.

Gospodarski program.

Naslednje tvrdke darujejo od izdržka, oziroma dobička, ki jim ga da zaslužiti učiteljstvo, dogovorjene odstotke v prid učiteljskemu konviktu. Vsakdo (vsaktera) pa blagovoli zahtevati, da se vsaka vsota, ki jo odjemalec izplača, zabeleži v prid konviktu.

- Jernej Bahovec,** — zaloga M. Grubhauerjevih in drugih šolskih zvezkov, peres z napisom: »Učiteljski konvikt«, šolskih knjig in raznih drugih šolskih potrebščin v Ljubljani, sv. Petra cesta št. 6.
- Národna tiskarna** v Ljubljani, Kongresni trg.
- Fran Ksav. Souvan,** trgovina z manufakturnim blagom v Ljubljani.
- Šeberjeva tiskarna** v Postojni, zaloga uradnih spisov itd.
- Gričar & Mejač,** trgovina z narejenimi oblekami za dame in gospode v Prešernovih ulicah v Ljubljani.
- Fran Kraigher,** krojaški mojster v Ljubljani, Kongresni trg.
- Anton Krejči,** zaloga moških in ženskih klobukov v Wolfovih ulicah v Ljubljani.
- J. Soklič,** trgovina s klobuki v Ljubljani, Pod trančo.
- Ivan Bonač,** zaloga šolskih knjig, svinčnikov družbe sv. Cirila in Metoda in raznih drugih šolskih potrebščin v Ljubljani.
- Knjigotržnica Ig. pl. Kleinmayr & F. Bamberg** v Ljubljani, Kongresni trg.
- Banka „Slavija“** v Pragi — glavno zastopstvo za slovenske dežele v Ljubljani — vzajemno zavarovalno društvo, podpira učiteljski konvikt in daje od učiteljskih zavarovanj provizijo „Zavezi jugoslovanskih avstrijskih učiteljskih društev“.

Zavedno učiteljstvo prosimo, da po geslu „Svoji k svojim!“ podpira v prvi vrsti te tvrdke.

„Učiteljski Tovariš“ izhaja 1., 10. in 20. dne vsakega meseca ter stoji vse leto 8 K, pol leta 4 K, četrt leta 2 K. Spisi naj se blagovoljno pošiljati samo pod naslovom: Uredništvo „Učiteljskega Tovarša“ v Idriji. Naročnino pa prejema gosp. Francišek Črnagoj, nadučitelj v Ljubljani (Barje). — Vse pošiljave naj se pošiljajo franco. — Oznanila in poslanice se računajo za stran 30 K, pol strani 16 K, 1/4 strani 10 K, 1/8 strani 8 K, 1/16 strani 4 K; manjši inserati po 20 h petit-vrsta. Večkratno objavljanje po dogovoru. Priloge poleg poštne 6 K.

Izdajatelj in odgovorni urednik Radivoj Koréno. — Last in založba „Zaveze avstrijskih jugoslovanskih učiteljskih društev“. Tiska „Narodna tiskarna“ v Ljubljani.

Listnica uredništva.

Deželno učit. društvo za Goriško-Gradiščansko. Vabilo k občenemu zboru dne 28. pret. mes. ste nam odposlali šele dne 19. aprila. Mi smo ga prejeli dne 20., ko je izšel naš zadnji list, torej je Vaša krivda, da ga nismo priobčili! — V Trst. Vaš članek pride prihodnjič. — Nekaj dopisov smo morali danes izpustiti zaradi tesnega prostora. Javljamo to, da ne bo zamere! — Iz istega vzroka je izostala danes tudi »Pisarna«.

Uradni razpisi učiteljskih služb.

Št. 342.

Kranjsko.

Na mestni slovenski dekliški štirerazrednici pri Sv. Jakobu v Ljubljani je popolniti stalno mesto učiteljice.

Pravilno opremljene prošnje je vlagati uradnim potom pri c. kr. mestnem šolskem svetu v Ljubljani najkasneje do 15. maja 1904.

Na zakasnele prošnje se c. kr. mestni šolski svet ne bo oziral. C. kr. mestni šolski svet v Ljubljani, dne 15. aprila 1904.

Št. 930.

Na trirazredni ljudski šoli v Šmariji je stalno oddati izpraznjeno učno mesto s postavnimi prejemki s pričetkom šolskega leta 1904/05.

Opremljene prošnje je poslati službenim potom tukajšnjemu uradu do 26. maja 1904.

C. kr. okrajni šolski svet v Ljubljani, dne 21. aprila 1904.

Št. 623.

Na štirirazrednici v Cerknici je eno učno mesto za učitelje popolniti. Prošnje naj se predlagajo semkaj do 18. maja 1904.

C. kr. okr. šolski svet v Logatcu, dne 17. aprila 1904.

Št. 774.

V krškem okraju se razpisujejo nadučiteljska služba na dvo-razredni ljudski šoli v Tržišču in po eno učno mesto na četrterazrednicah v Kostanjevici in v Radečah v stalno, oziroma začasno nameščenje.

Pravilno opremljene prošnje za te službe naj se po predpisanem potu predlagajo semkaj do 20. maja t. l.

C. kr. okrajni šolski svet v Krškem, dne 22. aprila 1904.

Z. 826.

An der zur zweiklassigen erweiterten Volksschule in Naklas bei Krainburg gelangen mit Beginn des Schuljahres 1904/5 mit den gesetzmässigen Bezügen zur Besetzung:

1.) Die Oberlehrerstelle verbunden mit dem Genusse eines Naturalquartiers definitiv.

2.) Die zweite Lehrstelle definitiv oder provisorisch.

Die gehörig belegten Gesuche um eine dieser beiden Lehrstellen sind im vorgeschriebenen Wege bis zum 25. Mai 1904 hieramts einzubringen.

K. k. Bezirksschulrat Krainburg, am 25. April 1904.

Z. 481.

An der zweiklassigen Volksschule in Kronau gelangt nach Schluß des laufenden Schuljahres die Oberlehrer- und Schulleiterstelle mit gesetzmässigen Bezügen und dem Genusse der Naturalwohnung zur definitiven Besetzung.

Die gehörig belegten Gesuche sind im vorgeschriebenen Wege bis Ende Mai l. j. hieramts einzubringen.

K. k. Bezirksschulrat Radmannsdorf, am 20. April 1904.

Ne zabite
„Učiteljskega
konvikta!“